HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

גמ' תנו רבנן [8]חרמי כהנים אין להן פדיון ונותנין לכהן [9]חרמים כל זמן שהן בבית בעלים הרי הן כהקדש לכל דבריהן שנאמר [1]כל חרם [9] בישראל קדש קדשים הוא לה' נתנן לכהן הרי הן לכל דבריהן כחולין שנאמר [2]כל חרם בישראל לך היה: ר' יהודה בן בתירא אומר סתם חרמים לבדק הבית כו': בשלמא רבנן כדקא מפרשי טעמייהו וטעמא דרבי יהודה בן בתירא אלא רבי יהודה בן בתירא האי כשדה החרם מאי עביד ליה מיבעיא ליה לכדתניא [3]כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו [3]מה תלמוד לומר מנין [2]לכהן שהקדיש שדה חרמו שלא יאמר הואיל ויוצאה לכהנים והרי היא תחת ידי תהא שלי ודין הוא בשל אחרים אני זוכה בשל עצמי לא כל שכן ת"ל כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו וכי מה למדנו משדה חרם מעתה [3]הרי זה בא ללמד ונמצא למד מקיש שדה חרמו לשדה אחוזה של ישראל מה שדה אחוזה של ישראל יוצאה מתחת ידו ומתחלקת לכהנים אף שדה חרמו יוצאה מתחת ידו ומתחלקת לאחיו הכהנים ואידך מחרם החרם ואידך חרם החרם לא משמע ליה ורבי יהודה בן בתירא דחל על קדשי קדשים ועל קדשים קלים מנא ליה סבר ליה כרבי ישמעאל: אמר רב הלכה כרבי יהודה בן בתירא ורב שביק רבנן ועביד כרבי יהודה בן בתירא ברייתא איפכא תניא שביק מתני' ועביד כברייתא רב מתני' נמי איפכא תני מאי חזית דאפכת מתניתין מקמי ברייתא נפיך ברייתא מקמי מתני' רב גמריה גמיר אי הכי כרבי יהודה בן בתירא כרבנן מיבעי ליה הכי קאמר למאי דאפכיתו ותניתו [3] הלכה כרבי יהודה בן בתירא ההוא גברא דאחרמינהו לנכסיה בפומבדיתא אתא לקמיה דרב יהודה אמר ליה [9] [3]שקול ארבעה זוזי ואחיל עלייהו ושדינהו בנהרא ולישתרו לך אלמא קסבר סתם חרמים לבדק הבית כמאן כשמואל [7]דאמר [4]הקדש שוה מנה שחיללו על שוה פרוטה מחולל [8]אימר דאמר שמואל שחיללו לכתחלה מי אמר הני מילי בזמן שבית המקדש קיים [3] דאיכא פסידא [8]אבל בזמן הזה אפי' לכתחלה אי הכי [10]אפי' פרוטה נמי פרסומי מלתא אמר עולא אי הואי התם הוה יהיבנא כולהו לכהנים אלמא קסבר עולא [10]סתם חרמים לכהנים מיתיבי [10]אין עבד עברי נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג שנאמר [4]עד שנת היובל יעבוד עמך ואין [8]שדה [7] החרם נוהגת אלא בזמן שהיובל נוהג שנאמר [5]ויצא ביובל ושב לאחוזתו [8] [10]אין בתי ערי חומה נוהגין אלא בזמן שהיובל נוהג שנאמר [6]לא יצא ביובל ר"ש בן יוחי אומר אין שדה חרמין נוהגין אלא בזמן שהיובל נוהג שנאמר והיה השדה בצאתו ביובל קודש לה' כשדה החרם ר"ש בן אלעזר אומר [2]אין גר תושב נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג אמר רב ביבי מ"ט אתיא טוב טוב כתיב הכא [7]כי טוב לו עמך וכתיב התם [8]בטוב לו לא תוננו לא קשיא הא במקרקעי הא במטלטלי והא מעשה דפומבדיתא במקרקעי נמי הוה מקרקעי דחוצה לארץ כמטלטלי דארץ ישראל דמי: **מתני'** רבי ישמעאל אומר כתוב אחד אומר תקדיש וכתוב אחד אומר [11] לא יקדיש א"א לומר תקדיש שהרי כבר נאמר לא יקדיש א"א לומר לא יקדיש שהרי כבר נאמר תקדיש הא כיצד מקדישו אתה הקדש עלוי ואי אתה [12]מקדישו הקדש מזבח: **גמ'** ורבנן [9]אל תקדיש מיבעי ליה לאלאו תקדיש מיבעי ליה לכדתניא [7]מנין [8]לנולד בכור בעדרו שמצוה להקדישו שנאמר [10]הזכר תקדיש ורבי ישמעאל אי לא מקדיש ליה לא קדוש קדושתו מרחם [7] הוה וכיון דכי לא מקדיש ליה קדוש לא צריך [8] לאקדושיה:

הדרן עלך המקדיש שדהו

שקול ד' זוזי ואחיל עלייהו ושדינהו בנהרא ולישתרי לך. ומסתמא והא אמר בפרק קמא דע"ז (דף יג. ופס) אין מקדישין ואין מחרימין ואין מעריכין בזמן הזה ואם הקדיש והחרים והעריך בהמה תעקר פירות וכלים ירקבו והכא בזמן הזה מיירי כדמסיק הכא ואומאי לא אמרי' ירקבו וכ"ל דדוקא במטלטלין קאמר דירקבו דלא אתי בהו לידי תקלה אם ממתינים עד שירקבו והכא במקרקעי מיירי דאם ימתין [10] (לאו) אתי לידי תקלה והכי נמי איתא בסמוך דאמר והא מעשה דפומבדיתא מקרקעי היה: **הקדש עלוי.** פי' להעלותו בדמים ליתן טובת הנאה לכהן:

הדרן עלך המקדיש שדהו

סרי הן לחולין. כשאר ממונו של כהן: **בשלמא רבנן.** דמתניתין מפרשי [10] טעמא וקא דרבי יהודה כדקתני ל"ל למה נאמר כל חרם כו': **שהקדיש שדה חרמו.** שדה שהחרים ישראל ונכנס לתוך כהן [1] שדה שלא יאמר הואיל וכשיגיע יובל אם לא אפדנה אני מיד גזבר ויגאלנה אחר תתחלק לכהנים ביובל מקדיש שדה אחוזתו כשיגיע יובל תתחלק לי בשל עצמי לא כל שכן: **אלמוד לומר כשדה החרם כו'.** [9] דהאי קרא במקדיש שדה אחוזה כתיב: **מה למדנו משדה החרם.** על שדה אחוזה כו' מה שדה אחוזה שהקדיש ישראל וגאלה אחר מן הכהנים תצא מידו ביובל ותתחלק לכל בני המשמר כדאמר בפירקין דלעיל [10] אחוזתו [9] שלו ואין זו שלו אף שדה חרמו כו': **סבר לה כרבי ישמעאל.** דמפיק לה בתמניתין [10] [13] מיקדיש ואל תקדיש: **הלכה כר' יהודה בן בתירא.** דסתם חרמים לבדק הבית: **ברייתא איפכא תניא.** דרבנן אמרי לבדק הבית ורבי יהודה לכהנים: **רב גמריה גמיר.** מרביה דרביה אגמרייה דמתני' משבשתא היא: **ושדינהו.** לד' זוזי בנהרא דהקדש הן לבדק הבית דאי לכהן לית להו פדיון ולכהן בעי מיתבינהו: **בזמן הזה.** דליכא בית וליכא פסידא אלא איסורא הוא [13] דרביעא עלייהו אפילו לכתחלה נמי: **אין עבד עברי נוהג.** דלמינו נמכר בזמן הזה: **ואין שדה אחוזה.** דין שדה אחוזה שתהא נגאלת בגיובל אלא אם יגלה הלוקח להחזירה לו בדמים שירצה מחזיר ואם לאו אין כופין אותו וכן דין מקדיש שדה אחוזה בזמן הבית ואין היובל נוהג כגון משגלו שבט ראובן וגד שבטלו היובלות [9] אין נגאלת אלא בשויה: **אין בתי ערי חומה נוהגין.** דלא בייפינן ליה לנוקח אם בא מוכר לגאלה אפילו בתוך שנה: **אין גר תושב נוהג.** שיהא ישראל מצווה להחיותו. גר תושב שקיבל עליו שלא לעבוד עבודת כוכבים ותוכל גבולות: **כטיב.** בעבד עברי כי טוב לו עמך וכתיב בגר תושב [14] עמך ישב וגו' דלא תסגיר עבד אל אדוניו בגר תושב משמעי דהכי מוקמינן לה במסכת גיטין בפ' השולח גט (דף מה.) וכתיב בתריה עמך ישב בקרבך וגו'. מכל מקום לתרוייהו קשיא דקתני אין שדה חרמים נוהג אלא בזמן יובל: **מקרקעי.** אין נוהגין דלכתיב בגאלתו בזיובל כשדה החרם: **מתני' כתוב אחד אומר תקדיש.** גבי בכור דכתיב כל הבכור [וגו'] תקדיש (דברים טו) : **וכתוב אחד אומר** [7] **לא יקדיש.** אף בכור אשר יבוכר לה' בבהמה לא יקדיש אים אומו וגו' (ויקרא כז): **הקדש עילוי.** להעלותו בדמים ויתן טובת הנאתו לכהן: **ואי אפשר מקדישו הקדש מזבח.** שיהא שם זבח אחר מל עליו: **גמ' ורבנן.** דנפקא להו הך דרשא (לעיל מח:) מכל חרם קדש קדשים (ויקרא מז): **אל תקדיש מיבעי ליה לאלאו.** אשר מתפיקו לשם זבח אחר עובר בלאו: **שמצוה להקדישו.** לשם בכור ואף על פי שהוא קדוש מאליו: **ורבי ישמעאל.** אמר לך אי לא מקדיש ליה לא קדיש בתמיה: **לא צריך לאקדושיה.** ולית ליה לרבי ישמעאל הך דרשא:

הדרן עלך המקדיש שדהו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מה למדנו וכו' אחוזתו אחוזתו שלו: (ב) ד"ה סבר וכו' ממנו' בסמוך מתקדיש ולא תקדיש:

מוסף רש"י

לך יהיה. בגיטין כהן הן כשאר ממונו (בכורות לב.). מה תלמוד לומר. כשדה החרם, מה בא שדה החרם ללמד על שדה היוצאת לכהנים ביובל (לקמן לד.). שדה חרמו. שדה שהחרים ישראל והגיע למלכן (שם). הואיל ויוצאה לכהנים. אם לא יגאלנה, שהרי היא שלו כשדה אחוזה ובכשיגיע יובל היא תחת ידי כו' (שם). בשל אחרים אני זוכה. אם היה שדה אחוזה ישראל ויגאלה לכהנים ביובל היה לי חלק בה (שם). מה שדה אחוזה של ישראל. אם נגאלה כהן מיד הקדש יוצאה מידו ביובל ומתחלקת לכל אחיו הכהנים, כדאמר פ"ק דערכין (לעיל כה:) אף זו כו' (לקמן לד.). שחיללו על שוה פרוטה מחולל. דאין אוגאה להקדש, דכתיב אים אם אחיו, ומשמעינן שמואל דמי היכי דלימעביד מאוגאה אימעבד נמי מביטול מקח (קדושין יא.) דכתמהן דלימעבד מאוגאה, וטעמא נמי ליכא למימר דמתן טעה (ב"מ נז.). אלא בזמן שהיובל נוהג. דבעינן ולא אם אל משפחתו תשובו (גיטין סה.) דמלי למקרי בית עד שנת היובל יעבוד עמך (קדושין סט.). הקדש עלוי. ומתן להקדש כפי טובת הנאה שבו (דברים טו יט). שמצוה להקדישו. אמאי לומר כרי אתה קדוש לבכורות (שם).

הדרן עלך המקדיש שדהו

שינויי נוסחאות

א) בקרא לא כתיב, ב) ותניתו רבי יהודה בן בתירא הלכה כר"י ג"ש (שם"מ), ג) קיים משום פסקא דהקדש (שם"מ), ד) ל"ל אחוזה וכ"ל ביקונו ומן תרגם"א (גליון וכ"ה בש"מ), ה) ואין בתי ערי חומה (שם"מ), ו) אומר אל תקדיש כו' שהרי כבר נאמר אל תקדיש שהרי ל"א לומר אל תקדיש שהרי (שם"מ), ז) מנלה הוא וכיון (שם"מ), ח) לאקדושיה ורבי ישמעאל האי כל חרם קדש קדשים מאי עביד ליה סבר ליה כר"י בן בתירא (שם"מ), ט) מפרשי טעמייהו וקא (שם"מ), י) כאן זה שלא [מיגת שדה נמנתן] (שם"מ), יא) כו' דהתי קנא (שם"מ), יב) גירסת ל"ק מתקדיש ואל יקדיש, יג) דרביבא עלייהו (שם"מ), יד) אומר אל תקדיש (שם"מ), טו) ל"ק מ"ז ונכפרא"ל ימתין להו.

רבינו גרשום

גמ': הרי הן בהקדש לבל דבריהן. שאסורין בהנאה ומועלין בהן: לך יהיה אפילו לקדש בהן את האשה ואין בהן מעילה: **בשלמא רבנן.** דאמרי לכהן בדקא מפרשי טעמא דידהו קרא דידהו וקרא דר' יהודה בן בתירא לדרשא): **אלא לרבי יהודה כשדה החרם למאי אתא.** ולחרמי כהנים כדמפרש ליכא לאוקמי דמכל חרם לך יהיה נפקא: **כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו מה ת"ל.** לימא קדש לה' ולכהן תהיה מה ת"ל שדה חרם (ואחוזתו): [**שדה חרמו.** שדה שהחרים ישראל ויצא לכהן והקדישו כהן **שלא יאמר הואיל ויוצא לכהנים** ביובל. דהאי כהן מקדיש שדה חרמו הרי כאילו הקדיש שדה אחוזה ודין הוא **מה שדה אחוזה של ישראל** שיצאה ביובל וגאלה אחד מן הכהנים **יוצאה מתחת ידו** ומתחלקת לכל הכהנים כדאמר לעיל בפירקין אחוזתו שלו ואין זה שלו אף מקדיש שדה חרמו נמי מתחלקת לאחיו הכהנים **ואידך.** רבנן נפקא להו הא מה"ש דהחרם): **סבר לה כר' ישמעאל.** כלומר נפקא ליה דחל על קדשי קדשים ועל קדשים קלים מהיכא דנפקא ליה לר' ישמעאל כדתנן [ר' ישמעאל אומר] כתוב אחד אומר תקדיש וכתוב אחד אומר אל תקדיש בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש וגו' וכתיב אך בכור אשר יבוכר לה' בבהמה לא יקדיש איש אותו הא כיצד מקדישו אתה הקדש עילוי אותו אם נדר נותן את דמיהן ואם נדבה נותן טובתה לבדק הבית דהיינו הקדש עילוי לדמיו ואי אתה מקדישו הקדש מזבח לשום זבח אחר וגלי רחמנא בקדשים קלים כגון בכור דחל על קדשים קלים וה"ה לקדשי קדשים שחל עליהם חרם והקדש עילוי כדאמרן: [**הלכה כר' יהודה.** דאמר סתם חרמים לבדק הבית: **ברייתא איפכא תניא.** הואיל דהתנא דר' יהודה מוקים לה כרבנן): **מתניתין נמי איפכא תניא.** הואיל ותנא ברייתא איפכא: **רב גמריה גמיר.** דאתנייה רביה לברייתא איפכא: [**אי הכי.** כיון דאפיך דר' יהודה כרבנן הלכה כרבנן איבעי ליה למימר:

ג) דיוקו זה כנגאה מקומו לעיל במשנה אך בכי"ל נכתב כאן.

כל זמן שהן בבית בעלים וכו'. תוס' מנחות דף עג א"ע ב (ד"ה ואפי'): **שקול ד' זוזי.** עי' תוספות מנחות ק"ז ג"ע ב (ד"ה כבש): **ושדינהו.** עי' תוס' בכורות נ"ג ע"ב (ד"ה מעורה): **פרוטה.** תוס' מנחות דף צח ע"א (ד"ה שלא יבואו): **אימר דאמר שמואל.** עי' תוס' ב"מ נ"ז ע"א (ד"ה ומר סבר): **אבל בזמן הזה.** עי' תוס' מנחות דף עא ע"ב (ד"ה ומתירין) בכורות דף ל' ע"א (ד"ה באתריה): **לפרסומי מלתא.** ופריון כרם דבעי אין צריך שיהא ארבע דורות לפרסומי מילתא דקדש חרם דאית ליה קלא צריך לפרסם גם הפדיון שידעו שאין נהנין מן ההקדש, אבל כרם רבעי אין לו קול. הרא"ש ד"ל: **הוה יהיבנא כולהו לכהנים.** קשה היכי יתנם לכהנים והלא מקרקעי הוה והם לכהנים שבאותו משמר כדאמרי' לעיל ואינן יודעים וא"כ למי יתנם, וי"ל דה"קדש הוא" שכך הדין שהן לכהנים וסתם חרמים לכהנים ואין להם פדיון, א"נ דקאמרי' בשמעתין מקרקעי דחו"ל כמטלטלי דא"י דמי ויכול ליתנם לכל כהן שירצה. הרא"ש ד"ל. ועיין תוס' בכורות דף נג ע"א (ד"ה

שיטה מקובצת

ואין מחרימין): **שנאמר עד שנת היובל** שנאמר עיין בהריטב"א קדושין דף (פ"ג) (סט ע"א): **רש"י ד"ה שהקדיש שדה חרמו וכו' ועכשיו שאני מוחזק בה תהא שלי.** גליון. לאו דוקא נקט שהרי הקדישה אלא ה"ש הרי היא תחת ידי דשייך אני בה טפי מכל אנשי וישנה תחת ידי שהרי לא החזיק בה גזבר. הר"ר ז"ל: **תוס' ד"ה שקול ד' זוזי וכו' והא אמר וכו'** עי' תוס' בכורות דף נ"ג (ד"ה ואין מחרימין): **בא"ד והכא במקרקעי איירי.** נ"ב דלא שייך בהו רקבון והולכת ים המלח הלכך צריך לעשות להם תקנה שלא יכשלו בהם. הרא"ש ד"ל: **בא"ד והא מעשה דפומבדיתא וכו'.** גליון. והא דאמרי' לקמן והא מעשה דפומבדיתא מקרקעי נמי הוה משמע מקרקעי נמי וגם מטלטלי, י"ל דאע"פ שהיו גם מטלטלי מיהו הוא לא צוה לפדות כי אם הקרקעות, א"נ הא דקאמר נמי קאי אהא דקאמר הא במקרקעי הוה במטלטלי דפריך והא מעשה דפומבדיתא הוה נמי במקרקעי דאילו הוה מטלטלי לא היה אומר לו לפדותם אלא ירקבו או יוליכם לים המלח. הרא"ש ד"ל.

מ"מ בפרושה סגי כדשמואל: [**יהיבנא כולהו לכהנים אלמא קסבר סתם חרמים לבהנים.** וכיון דאיכא בהנים חרמי כהנים אין להן פדיון]: **אין גר תושב נוהג.** שמצווין להחיותו ומוזהרין על הונאתו. גר תושב זה הכופר בעבודת כוכבים: וכתיב נמי גבי גר תושב **בטוב לו לא תוננו דהאי בטוב לו בלא תסגיר עבד אל אדוניו** [כתי'] ומפרש בספירי זה גר תושב: [שמעינן] מהכא דאין שדה חרמים נוהג אלא בזמן היובל [ואמאי אצרכיה רב יהודה פדייה: **לא קשיא.** מקרקעי אין נוהגין אלא בזמן היובל] אבל מטלטלי אפי' בזמן הזה: **והא מעשה דפומבדיתא במקרקעי נמי הוה.** דקמר דאחרימנהו לכולהו נכסי בין מקרקעי בין מטלטלי: **מקרקעי דחוצה לארץ כמטלטלי דא"י דמו.** והא אמרינן דבמטלטלי נוהג אפי' בזמן הזה: [**מחרים אדם את קדשיו כו'.** כדפרשינן לעיל]: **מתני' רבי ישמעאל אומר כתוב אחד כו'.** דר' ישמעאל יליף להו מהני קראי דחל על קדשי קדשים ועל קדשים קלים כדמפרשינן לעיל: **גמ' ורבנן.** דלא ילפי לה מהני קראי [הני קראי] למאי מיבעי להו: [**אל תקדיש.** דכתיב לא יקדיש איש אותו **מיבעי ליה** למיקם עליה בלאו אם מקדישו לזבח אחר): **תקדיש.** דכתיב תקדיש מיבעי ליה **שמצוה להקדישו** לשם בכור: **וד' שמעאל** אמר לך דלהכי לא מיבעי דבכור ממילא קדוש דקדושתו מרחם אלא לא אתא קרא אלא לכדאמרן: **וד' שמעאל הוא קרא דכל חרם** [קדש] דרבנן ילפי מיניה שחל על קדשי קדשים [חרמים לבדק הבית שנאמר כל חרם קדש] ועל קדשים קלים **מאי עביד ליה:** ר' ישמעאל **סבר לה כר' יהודה בן בתירא.** דדריש לההוא קרא כל חרם קדש קדשים דסתם חרמים לבדק הבית [שנאמר כל חרם קדש קדשים הוא לה']: **הדרן עלך המקדיש:**

עין משפט נר מצוה

כב א מיי' פ"ו מהלכות ערכין הלכה ד:

כג ב מיי' (פ"ד מ' מ הלכה כג) [פ"ו מ' הלכה ו]:

ג [מיי' פ"ח מ' מ הלכה ח וכ"מ ומיי' פ"ח מ' מ הלכה ט ומ"מ]:

כד ד מיי' מ' מ הלכה ח [וכתב אלנפס ע"ז פרק ג דף שלג]:

כה ה ו מיי' מ' מ הלכה י [טוש"ע י"ד סימן רלד סעיף ו]:

כו ז מיי' מ' מ הלכה ג ופי' כ"מ וכ"ק שם אלריך:

כז ח מיי' פ"ו מהלכות שמטה הלכה ט [ופ"ח מהל' מלוה הל"י ופ"ד מהל' מלוה הל"ט]:

כח ט מיי' פ"ד מהלכות תמורה הלכה יא:

כט י מיי' פ"ח מהלכות בכורות הלכה ד:

ל יא מיי' מ' מ הלכה ב [ופ"ד מהל' מלוה ע"ז הל"ו ופי"ד מהל' מלוה ע"ז הל"ו]:

לא יב מיי' מ' מ הלכה ל [ופ"ד מהל' מלוה הל"ט]:

לב יג מיי' פ"ח מהלכות בכורות הלכה ה:

לג יד מיי' מ' מ הלכה ד:

לד טו מיי' פ"ח מ' מ הלכה כ:

לה טז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

לו יז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

לז יח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

לח יט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

לט כ מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

מ כא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

מא כב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

מב כג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

מג כד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

מד כה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

מה כו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

מו כז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

מז כח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

מח כט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

מט ל מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

נ לא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

נא לב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

נב לג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

נג לד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

נד לה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

נה לו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

נו לז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

נז לח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

נח לט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

נט מ מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

ס מא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

סא מב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

סב מג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

סג מד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

סד מה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

סה מו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

סו מז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

סז מח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

סח מט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

סט נ מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

ע נא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

עא נב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

עב נג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

עג נד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

עד נה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

עה נו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

עו נז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

עז נח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

עח נט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

עט ס מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

פ סא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

פא סב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

פב סג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

פג סד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

פד סה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

פה סו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

פו סז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

פז סח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

פח סט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

פט ע מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

צ עא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

צא עב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

צב עג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

צג עד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

צד עה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

צה עו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

צו עז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

צז עח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

צח עט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

צט פ מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

ק פא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קא פב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קב פג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קג פד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קד פה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קה פו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קו פז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קז פח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קח פט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קט צ מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קי צא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קיא צב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קיב צג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קיג צד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קיד צה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קטו צו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קטז צז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קיז צח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קיח צט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קיט ק מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קכ קא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קכא קב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קכב קג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קכג קד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קכד קה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קכה קו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קכו קז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קכז קח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קכח קט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קכט קי מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קל קיא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלא קיב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלב קיג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלג קיד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלד קטו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלה קטז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלו קיז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלז קיח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלח קיט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלט קכ מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמ קכא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמא קכב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמב קכג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמג קכד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמד קכה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמה קכו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמו קכז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמז קכח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמח קכט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמט קל מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנ קלא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנא קלב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנב קלג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנג קלד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנד קלה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנה קלו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנו קלז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנז קלח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנח קלט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנט קמ מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קס קמא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסא קמב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסב קמג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסג קמד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסד קמה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסה קמו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסו קמז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסז קמח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסח קמט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסט קנ מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קע קנא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קעא קנב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קעב קנג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קעג קנד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קעד קנה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קעה קנו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קעו קנז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קעז קנח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קעח קנט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קעט קס מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קפ קסא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קפא קסב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קפב קסג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קפג קסד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קפד קסה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קפה קסו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קפו קסז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קפז קסח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קפח קסט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קפט קע מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קצ קעא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קצא קעב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קצב קעג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קצג קעד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קצד קעה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קצה קעו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קצו קעז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קצז קעח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קצח קעט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קצט קפ מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קק קפא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קקא קפב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קקב קפג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קקג קפד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קקד קפה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קקה קפו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קקו קפז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קקז קפח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קקח קפט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קקט קצ מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קל קצא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלא קצב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלב קצג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלג קצד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלד קצה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלה קצו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלו קצז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלז קצח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלח קצט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קלט קק מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמ קקא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמא קקב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמב קקג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמג קקד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמד קקה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמה קקו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמו קקז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמז קקח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמח קקט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קמט קל מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנ קלא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנא קלב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנב קלג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנג קלד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנד קלה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנה קלו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנו קלז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנז קלח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנח קלט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קנט קמ מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קס קמא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסא קמב מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסב קמג מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסג קמד מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסד קמה מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסה קמו מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסו קמז מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסז קמח מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסח קמט מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קסט קנ מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד:

קע קנא מיי' פ"ח מ' מ הלכה ד: